

Податкова консультація

Про звільнення від оподаткування податком на додану вартість освітніх послуг

Державна фіскальна служба України розглянула звернення платника щодо звільнення від оподаткування податком на додану вартість освітніх послуг та, керуючись статтею 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), повідомляє.

Відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, регулюються нормами Кодексу (пункт 1.1 статті 1 розділу I Кодексу).

Правові основи оподаткування податком на додану вартість встановлено розділом V та підрозділом 2 розділу XX Кодексу.

Відповідно до підпункту 196.1.8 пункту 196.1 статті 196 розділу V Кодексу не є об'єктом оподаткування операції з постачання позашкільним навчальним закладом вихованцям, учням і слухачам платних послуг у сфері позашкільної освіти.

Крім того, підпунктом 197.1.2 пункту 197.1 статті 197.1 розділу V Кодексу встановлено, що звільняються від оподаткування операції з постачання послуг із здобуття вищої, середньої, професійно-технічної та дошкільної освіти навчальними закладами, у тому числі навчання аспірантів і докторантів, навчальними закладами, що мають ліцензію на постачання таких послуг, а також послуг з виховання та навчання дітей у будинках культури, дитячих музичних, художніх, спортивних школах і клубах, школах мистецтв та послуг з проживання учнів або студентів у гуртожитках. До таких послуг належать послуги з:

а) виховання та навчання дітей, які постачаються дитячими музичними та художніми школами, школами мистецтв, будинками культури (гра на музичних інструментах, хореографія, образотворче мистецтво, гуртки (факультативи) іноземних мов, комп'ютерного навчання);

б) утримання, виховання та навчання дітей у дошкільних навчальних закладах як у межах обсягу, встановленого навчальними планами і програмами, так і понад зазначений обсяг;

в) усіх видів освітньої діяльності, які постачаються загальноосвітніми навчальними закладами I-III ступенів;

г) усіх видів освітньої діяльності, які постачаються професійно-технічними навчальними закладами;

ґ) усіх видів освітньої діяльності, які постачаються вищими навчальними закладами, у тому числі для здобуття іншої вищої та післядипломної освіти;

д) навчання слухачів підготовчих відділень вищих навчальних закладів;

е) повторного вивчення відрахованими студентами (курсантами) окремих дисциплін і курсів з подальшим складенням іспитів;

є) навчання аспірантів і докторантів;

ж) приймання кандидатських іспитів;

з) надання наукових консультацій для осіб, які підвищують кваліфікацію самостійно;

и) довузівської підготовки;

і) проведення лекцій з питань науки і техніки, культури та мистецтва, фізичної культури і спорту, правових знань, туризму і краєзнавства;

ї) надання консультацій для учнів, вихованців, студентів, курсантів понад обсяги, встановлені навчальними планами і програмами, для аспірантів, докторантів;

й) організації літніх мовних курсів, шкіл, семінарів; групових та індивідуальних занять фізичною культурою та спортом на стадіонах, у спортивних залах і плавальних басейнах, на тенісних кортах для дітей, учнів і студентів.

Як визначено Законом України від 05 вересня 2017 року № 2145-VIII "Про освіту" (далі – Закон № 2145), закладом освіти є юридична особа публічного чи приватного права, основним видом діяльності якої є освітня діяльність (підпункт 6 пункту 1 статті 1 Закону № 2145); юридична особа має статус закладу освіти, якщо основним видом її діяльності є освітня діяльність (пункт 1 статті 22 Закону № 2145); фізична або юридична особа (заклад освіти, підприємство, установа, організація), що провадить освітню діяльність, є суб'єктом освітньої діяльності (підпункт 27 статті 1 Закону № 2145).

Відповідно до пункту 17 статті 1 Закону № 2145 освітньою діяльністю є діяльність суб'єкта освітньої діяльності, спрямована на організацію, забезпечення та реалізацію освітнього процесу у формальній та/або неформальній освіті.

Згідно з пунктом 1 статті 22 Закону № 2145 освітня діяльність вважається основним видом діяльності, якщо надходження на цей вид діяльності та/або від цього виду діяльності перевищують половину загальних надходжень цієї юридичної особи (фізичної особи - підприємця). Пункт 4 статті 22 Закону № 2145 визначає, що заклад освіти має право здійснювати освітню діяльність одночасно на різних рівнях освіти та за різними видами освіти, утворювати для цього структурні підрозділи.

Таким чином, за умови виконання вимог, встановлених Законом № 2145, щодо належності платника до категорії закладів освіти, на підставі підпункту 197.1.2 пункту 197.1 статті 197.1 розділу V Кодексу підлягають звільненню від оподаткування податком на додану вартість операції товариства з:

постачання послуг із здобуття дошкільної освіти;

утримання, виховання та навчання дітей у дошкільних навчальних закладах як у межах обсягу, встановленого навчальними планами і програмами, так і понад зазначений обсяг;

виховання та навчання дітей щодо іноземних мов;

довузівської підготовки;

надання консультацій для учнів, вихованців, студентів, курсантів понад обсяги, встановлені навчальними планами і програмами, а також для аспірантів, докторантів;

організації літніх мовних курсів, шкіл, семінарів,

а також, на підставі 196.1.8 пункту 196.1 статті 196 розділу V Кодексу не є об'єктом оподаткування операції з постачання товариством вихованцям, учням і слухачам платних послуг у сфері позашкільної освіти.

При цьому згідно з нормами чинного законодавства платники податку зобов'язані самостійно декларувати свої податкові зобов'язання (стаття 36 Кодексу) та повинні самостійно визначати відповідність здійснюваних ними операцій тим, які перераховані Кодексом.

Відповідно до пункту 52.2 статті 52 розділу II Кодексу податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.